

Erdődi Gábor

Hamvas szonett

Már itt áll az a csósz
az a súlyos sötét
tapadó nyirkos ősz
a maradandó rét

már a varjú köröz
nem jön a margarét
akárhogy is pörölsz
e korom nem oszlik szét

szived hiába űz
sirállyá varjakat
fehér toll nem akad

nem éget át a tűz
homlokon gallyakat
s hajadban hamvadat!

Szűk dobozban...

(A protest-song)

Szűk dobozban élek
De szűk dobozból a szikra
még pattan, mint rügy
mint tágasságban az ikra

Amibe szorítanak
a börtön, a vár
még ősz feltjaiban
is fojtva: nyár

S körülvesz bár
négy tél fehér fal
a lelkem belül
fal, fal, fal!

Vörös dinnye I.

Vörös dinnye
S benn a fekete magvak
Kívánja húsod
Agyamnak ínye
Kívánlak.

Mint mézes íze a holdnak
Min úszik Seherezáde
Min ifjúságunk úszott
Egy vidám lámpás csónak
Íze a szádé.

Vörös dinnye II.

Magvak

Nyugtalan éj-
fekete Káin-magvaid
hullatja
a vörös dinnye
lila özön lepi el
a Szakállas arcát
S csak a kés tudja
az egyetlen valóságot
az elpiruló
nap-hulltában!